

[Robert Mikkelsen.]

slag. Selv om det kan være vanskeligt at opgive noget Maksimumsbeløb for de Forpligtelser, Staten kan paatage sig efter Lovforslagets § 1, finder jeg dog, at det var rimeligt, man fik en eller anden Begrænsning, en eller anden Præcisering i Forhold til den, som den højtærede Finansminister selv har sagt, meget vide, generelle Formulering, som Bestemmelsen her har faaet. Det er muligt, at man ved samme Lejlighed kunde tage Standpunkt til, om det er rigtigt, at indgaa paa Betalingsoverenskomster, som indeholder ubegrænset Forpligtelse til Dækning af Forskelsbeløb. I det hele taget forekommer der mig stadig at være Anledning til at se paa Forslaget i et Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Mortensen: Da der er udtalt Ønske om, at Sagen behandles i et Udvalg, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 313 af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3465; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3140).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det er rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde ved sin Fremsættelse af dette Lovforslag, at den Ekstraskat, der har været paa Omsætning af Værdipapirer, ikke saa meget har haft finansiell Interesse som beskyttelsesmæssig Interesse, idet den skulde hindre, at der blev foretaget Børsjobberi i den vanskelige Tid, vi gennemlevede. Spørgsmaalet er imidlertid nu, om det Forslag, der er fremsat, gaaende ud paa en Tilbagevenden til de oprindelige Takster, er rimeligt under Hensyn til den Tilstand, der findes for Øjeblikket. Ministeren har jo allerede gjort op-

mærksom paa, at der paa anden Maade er sket Lempelser med Hensyn til Omsætning af Værdipapirer paa Børsen. Dette Forslag skulde altsaa være en yderligere Lempelse, og det vil sige, at der derved bliver større Mulighed for at faa Handel i Gang, i første Række med Aktier. Tilbage bliver der saa med Hensyn til at dæmme op imod eventuelle urimelige Kursstigninger i Virkeligheden kun Udbyttebegrænsningsloven, men jeg er ikke sikker paa, at denne Lov, som begrænser Muligheden for at udbetale Udbytte, er tilstrækkelig til at dæmme op imod eventuelle Spekulationer af farlig Karakter. Der er vel ingen, der tør sige paa Forhaand, at der ikke en Dag kommer et Forslag om at ophæve Udbyttebegrænsningen, og det er i hvert Fald ikke usandsynligt, at der fra forskellige Sider forudiskonteres en forventet Ophævelse af denne Bestemmelse. Det vil med andre Ord sige, at der kan blive Tale om Spekulationsopkøb af Aktier i Selskaber, som er konsolideret paa en saadan Maade, at man kan forvente, at der bliver Mulighed for at udbetale et større Udbytte, saa snart Loven tillader det. Enhver, der kender til disse Forhold, ved imidlertid, at hvis det først lykkes at presse Kurserne op paa forventet større Udbyttelig, kommer der samtidig et Pres i Selskaberne fra Aktionærerne for at faa Udbyttet sat op, og saa kan vi komme ind i en Periode, der kan give overordentlig store erhvervsmæssige Vanskeligheder.

Derfor tør jeg ikke paa Forhaand gaa ind for, at dette Lovforslag bør føres igennem. Vi føler os ikke overbevist om, at Tidspunktet er det rigtige. Vi maa jo nemlig ikke se bort fra, at der fortsat er et urimeligt stort Beløb af disponible Penge, som kan sættes ind i en Aktiespekulation. Saa længe vi ikke ved, hvad Regeringen agter at foretage sig med Henblik paa de Krigskonjunkturgevinst, der stadig væk ligger og svømmer, saa længe er det i Virkeligheden ikke muligt at bedømme Rækkevidden af det Forslag, der ligger her. Derfor kan jeg ikke paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Forslagets Gennemførelse. Vi er rede til at forhandle Spørgsmaalet i et Udvalg, men jeg synes, og mit Parti har den Opfattelse, at det vilde have været mere naturligt, om man i endnu en Periode — om den skal være paa et helt Aar kan jo diskuteres — forlængede de hidtil gældende Sats, i hvert Fald saa længe, at man er sikker paa, at der ikke kan sættes en Spekulation i Gang, der kan faa farlige Konsekvenser for Erhvervslivet, men i Virkeligheden ogsaa for Samfundet.